

DE EURIPIDIS *BACCH.* 769 SQQ.

τὸν δαίμον' οὖν τόνδ' ὅστις ἐστ', ὃ δέσποτα,
δέχου πόλει τῇδ', ὥς τά τ' ἄλλ' ἐστὶν μέγας,
κάκεϊνό φασιν αὐτόν, ὥς ἐγὼ κλύω,
τὴν παυσίλυπον ἄμπελον δοῦναι βροτοῖς.

Ita omnes editores codicem Palatinum Vaticanum secuti, quod unum exstat testimonium; sed legendum esse mihi videtur ὥς τά τ' ἄλλ' ἐστὶν μέγας / κάκεϊν' ὃ φασιν, αὐτόν... Nam ratione et concinnitate ducimur, secundum illud usitatissimum ἄλλως τε καί, ut verba ad unum ἐστὶν μέγας referamus et sagacius interpretemur non “aliis de causis magnus est et illud adfirmant, eum...”, sed “quoniam ille (sc. Bacchus) et aliis de causis magnus est et propter illud quod adfirmant, eum, ut audio, mortalibus vitem dedisse aegritudines sedantem” (cf. 278-83).

Quod Quae in *Christi patientis* vv. 2263 sqq. legimus δέχεσθε κἂν νῦν· πάντα γὰρ δοκεῖ μέγας. / κάκεϊνό φασιν αὐτόν..., ubi deest nexus τε... καί, aliquid fortasse ponderis habuit ut Euripidis verba detorquerentur.

ADHELMUS BARIGAZZI